

ΘΕΜΑΤΑ

Η ΑΘΗΝΑ ΜΑΣ

Μετα απο εικοσι τoσα χρονια μελετης και πνευματικης δραστηριοτητας στην Πατρα, σ επαφη με ανθρωπους απ ολη την Ελλαδα (και απο το εξωτερικο) και τους ανθρωπους της Αθηνas, εχοντας κιολας με ποικιλες εκδηλωσεις συγκριτικα μελετησει τα πραγματα, ειναι πια νομιζω δικαιοψμα μας, αφου την εχουμε αυτη τη γνωμη, πως η Αθηνα τυρανναι πνευματικα την Ελλαδα και μαλιστα συχνα αγονα και θανατικα, γιατι εχοντας το συνολο σχεδον των δυνατοτητων στα χερια της και, μαζι, μικρο, συγκριτικα, ανθρωπινο πνευματικο δυναμικο, γνησιο, κατεβαζει το γενικο πολιτιστικο επιπεδο — και κανει απ αυτο εξαγωγη και στην πολυθρυλητη «Επαρχια». Ομως η Επαρχια δεν ειναι επαρχια της Αθηνas η της Ευρωπης η της Αμερικης η της Νεας Ζηλανδιας, δεν ειναι καν «Επαρχια». Και δε μιλω φυσικα για την αναμφισβητητα δρωσα και κατατροφουσα τα παντα συμπαθη αλλα επικινδυνη, τελικα, συνομοταξια των αναλαμβανοντων κατα το δοκουν τιτλους, αφου αυτη ακριβως ειναι αποδεκτες (εγκυδαϊσιμενου αλλα ειλικρινεστερου) του αθηναϊκου ηθους. Μιλω για οσους δε θελησαν την Αθηνα και δεν τη θελουν ετσι. Που δεν εχουν ευθυνη για ολ αυτα τα ανοητα και γελοια που γινονται μεγαθυσιμενα με τα συγχρονα μεσα, για τις δυνατοτητες που πρωθυστερα πηγαζουν απο τις τελικες τους προγραμματισιμενες πραγματικοτητες.

Φυσικα η Αθηνα συνεχιζει και θα συνεχισει στα ολα με τα ολα (= που της δωσανε). Ομως μπορει πια να το ξερει πως παει λαθος — απ τον καιρο του Σολωμου. Και σιγουρα τωρα πια Ελλαδα μενει το χωμα και το νερο και οι ανθρωποι τους, οχι η τηλεοραση και οι εκδοτες.

Και νομιζω, ακομη, πως αυτο το ξερουν απο χρονια καλα η πως αρχιζουν να το βλεπουν πολλοι σωστοι πνευματικοι ανθρωποι στην Αθηνα. Αλλωστε παντα ζουσαν τετοιοι ανθρωποι στο χωμα και το νερο της Αθηνas — οχι στην Αθηνα του χαρτη.

ΑΠΟΨΕΙΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ

Τα ο σ τ ρ α κ α, μια παρεα ανθρωπων ολοτελα ελευθερη, χωρις δεσιμους αλλους απο τους φυσικους, μια τετοια ανθρωπινη κοινωνια ανθρωπιας, ρυθμου και μετρου, κλεισανε εικοσι χρονια σχεδον ζωης (οχι επισημης : αυτη εγινε αναγκαστικα και λογαριαζει μολις 3 χρονια). Σ αυτα τα χρονια, χωρις ονομα καν, η ζωη περασε ιδια οπως περναι και τωρα. Ενα πληθος ανθρωποι, νεοι σχεδον ολοι, την πλουτισαν (οσο ηταν φυσικο να πλουτιστει) ζωη κι ομορφια. Τωρα θα συνεχισουμε, αλλιως. Πως; Οπως το πει η ζωη — η ζωη, οχι η μοιρα.